

ATEISME: L'ARGUMENT DE L'APOSTA DE SMITH

L'argument de l'aposta va ser proposat pel pensador catòlic Pascal (1623-1662), contemporani de Descartes, i pretenia demostrar que, fins i tot per a un escèptic resultava més prudent 'apostar' que Déu existeix que no pas fer-ho en contra, perquè el guany resulta infinitament més gran que la pèrdua.

Efectivament: si Déu existeix i jo he cregut en Ell, el meu guany és infinit (la vida eterna), mentre que si Déu existeix i jo no hi he cregut, la meva pèrdua és també infinita (la condemna eterna, l'infern). En canvi, si Déu no existeix no hi perdo res perquè tant el creient com el no-creient seran menjats pels cucs... en tot cas, és més segur creure en Déu.

Aquest argument ha rebut moltes crítiques; no està gens clar que en cas d'inexistència de Déu, la pèrdua sigui tan mínima: si Déu no existeix i jo he cregut en Ell, hauré perdut la possibilitat de realitzar moltes accions plaents possibles però prohibides per la llei divina. L'argument de l'aposta pascaliana ha rebut un gran nombre de crítiques i de contraargumentacions: una de les més conegudes en la filosofia contemporània és la que s'anomena 'l'aposta de Smith' pel llibre de George H. Smith: 'Ateisme: l'argument contra Déu' (1979).

Segons aquest filòsof nord-americà és més prudent 'apostar' per l'ateisme perquè, en aquest cas, poden donar-se quatre circumstàncies:

1.- Déu no existeix; llavors guanya l'ateu perquè ha portat una vida lliure i sense por a la llei divina.

2.- Déu existeix, però és un ésser impersonal; en aquest cas no guanya ningú. Per definició, a un ésser impersonal no li pot importar la teva conducta personal.

3.- Déu existeix i és un ésser moralment superior; en aquest cas no pot castigar ningú que cometi honestament i de bona fe un error de consciència i no hagi cregut en Ell; en tot cas, si és moralment superior haurà de castigar els que hi creuen per interès.

4.- El Déu dels cristians existeix i compleix exactament amb el que diu la seva llei; en aquest cas l'ateu va a l'infern, però Ell demostra ser cruel.

A aquestes quatre hipòtesis se n'ha afegit sovint una altra:

5.- Déu existeix, però no és el déu cristià i exigeix el compliment total de la seva llei; llavors tant el cristià com l'ateu van a l'infern.